DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Nr. 10. **Poznań, dnia 25. marca** **1927.**

Treść:

Sprawy ogólno-administracyjne.

82. Nakaz brania udziału w oficjalnych wystąpieniach.

Do Wydziałów D. K. P., Oddziałów i wszystkich miejsc służbowych.

Pr. Ai Tj 27/27 z dnia 10. 3. 27. r.
IV

Na skutek polecenia Ministerstwa Komunikacji zarządzam, aby pracownicy, pozostający na kierowniczych stanowiskach, zwłaszcza przedstawiciele Oddziałów i miejsc służbowych w poszczególnych miejscowościach na terenie tut. D. K. P., brali obowiązkowo udział w oficjalnych wystąpieniach, uroczystościach, nabożeństwach itp.

83. Przestrzeganie drogi służbowej.

Do wszystkich Wydziałów dyrekcyjnych, Biura Rozrachunków w Bydgoszczy, Oddziałów, Gł. Warsztatów, miejsc służbowych i wszystkich pracowników.

IV/2 A 16/17660/27 z dnia 8. 3. 27 r.
IV. Pr.

Wobec licznie powtarzających się jeszcze wypadków nieprzestrzegania przez pracowników kolej. drogi służbowej, przypomina D. K. P. powtórnie §§ 6 i 7 ogólnych postanowień dla wszystkich urzędników kolejowych oraz § 6. przepisów służbowych dla robotników, które wyraźnie opiewają, że wszystkie podania przedkładać należy za pośrednictwem bezpośredniego przełożonego. Wyjątek stanowią tylko ewtl. zażalenia pracowników na swych bezpośrednich przełożonych, które to zażalenia mogą pracownicy skierować z pominięciem miejsca służbowego do następnie wyższej instancji. Mimo tych jasnych postanowień zauważyła D. K. P., że pracownicy kolej. w wielu wypadkach nietylko omijają kompetentne Oddziały i podania kierowują wprost do Dyrekcji, ale pozatem w sprawach czysto służbowych zwracają się o interwencję do osób postronnych, nie mających nic wspólnego ze służbą kolejową.

D. K. P. stwierdza, że postępowanie takie jest nietylko niewłaściwe, lecz przytem bezcelowe i chybiące zupełnie zamierzonemu celowi, gdyż Dyrekcja interwencję osób prywatnych i niepozostających do zarządu kolejowego w żadnym stosunku zależności zasadniczo nie jest obowiązana rozpatrywać. Również interwencje poszczególnych Związków kolejowych znajdą tylko wówczas załatwienie, jeżeli dany pracownik wykorzystał właściwą drogę służbową.

Wobec powyższego wzywa D. K. P. powtórnie wszystkich pracowników do przestrzegania przepisowej drogi służbowej, przyczem zaznacza, że winnych nieprzestrzegania niniejszego zarządzenia w przyszłości bezwzględnie będzie karała.

84. Urlopy wypoczynkowe na rok 1927.

Do wszystkich Wydziałów, Biura Rozrachunków w Bydgoszczy, Oddziałów, Gł. Warszt., Gł. Mag. Zasobów, Ajencyj Celnych oraz miejsc służbowych.

IV/1 -A. 12/15890/27 z dnia 9. 3. 27.
IV. Pr.

W myśl rozp. M. K. Nr. I/3931/2/27 z dnia 21/2 27 mogą korzystać pracownicy kolej., o ile stosunki służbowe na to zezwolą, z urlopów wypoczynkowych według nast. wymiarów:

1). Pracownicy etatowi

a) mający ponad 1 rok do 3 lat służby . . 2 tygodnie
b) „ „ 3 lata do 10 lat służby . 3 „
c) „ „ 10 lat służby . . . . 4 „

2) Pracownicy nieetatowi (stali i niestali)

a) po przesłużeniu bez przerwy 1 roku przez . 8 dni
b) po przesłużeniu bez przerwy 3 lat przez . . 15 dni

3) Pracownicy nieetatowi stali, pracujący umysłowo w biurach i pracownicy młodociani poniżej 18 lat.

po przesłużeniu bez przerwy 1 roku przez . . 15 dni.

4) Pracownicy kontraktowi

mają być traktowani indywidualnie, stosownie do przyjętych obopólnie zobowiązań kontraktowych. W razie braku w umowie odnośnego zastrzeżenia, nie przysługuje im prawo do urlopu wypoczynkowego.

Pracownicy kolejowi mają prawo do korzystania z urlopów wypoczynkowych płatnych, o ile stosunki służbowe na to zezwalają, przyczem urlopy, w celu umożliwienia korzystania z nich wszystkim pracownikom, należy rozłożyć równomiernie na wszystkie miesiące od dnia 1. marca br. do końca roku, uwzględniając w miesiącach letnich przedewszystkiem pracowników, mających dzieci, uczęszczające do szkół.

Urlopy winny być rozłożone, z należnym uwzględnieniem potrzeb służbowych i tak uzgodnione, by zastępstwa o ile możności obywały się bez kosztów, wobec istniejącego bezsprzecznie w niektórych działach służby nadmiaru pracowników w stosunku do faktycznego zapotrzebowania służbowego.

Władzom kolejowym przysługuje prawo cofnięcia udzielonego urlopu, skoro interesy służby tego wymagają.

Urlopy, niewykorzystane z jakichkolwiekbądź powodów w roku poprzednim nie mogą być przenoszone na rok obecny. Natomiast należy przestrzegać, by przy udzielaniu urlopów byli uwzględniani **przedewszystkiem ci pracownicy, którzy z powodów służbowych nie korzystali z urlopów w roku ubiegłym.**

Przy wymiarze urlopów należy brać pod uwagę lata służby, uznane przez komisje weryfikacyjne, u nieetatowych zaś, nie podlegających weryfikacji, lata nieprzerwanej służby kolejowej, za jaką w myśl rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 23. września 1925 r. Nr. I/4669/2/25 (w sprawie odpraw dla czasowych robotników i rzemieślników) należy uważać służbę tylko w tych miesiącach kalendarzowych, w których robotnik pracował na kolei ponad 20 dni. Niepełnienie służby wskutek udowodnionej choroby, nieszczęśliwego wypadku, oraz z powodu powołania pracownika do ćwiczeń wojskowych nie może być uważane za przerwę przy określeniu czasu służby stanowiącego podstawę wymiaru urlopów.

Na poczet przysługujących w b. r. urlopów wypoczynkowych zaliczyć należy udzielone już częściowo urlopy na zasadzie rozp. DKP. IV/I-98448/26 z dnia 5/2. 27. ogłoszonego w Dzien. Zarz. Nr. 4 ex 1927 poz. 32 oraz wszelkie inne urlopy udzielone w ciągu obecnego roku. Wyjątek stanowią urlopy nie dłuższe jak 3-dniowe, udzielane prac. etatowym w nagłych wypadkach, oraz urlopy udzielone prac. nieetatowym w myśl § 10-go rozp. M. K. z dnia 14. 12. 23. o uposażeniu prac. nieetatowych.

Przypomina się, że w myśl rozp. M. K. Nr. I/11126/2/23 z dnia 4. 8. 23. nie należy prac. nieetatowym, zajętym w służbie nieturnusowej, którzy w niedziele i święta nie pracują, zaliczać niedziele i święta, przypadające w okresie przysługującego urlopu wypoczynkowego, do płatnych dni urlopu.

DKP. zwraca uwagę, że skoro interesy służby tego wymagają, przysługuje Dyrekcji wzgl. Oddziałom prawo cofnięcia w każdej chwili lub rozdzielenia już udzielonego urlopu.

Odpowiednie listy urlopowe należy bezzwłocznie zestawić i w myśl postanowień zawartych w Dzien. Zarz. Nr. 15 ex 24 r. poz. 233 przedłożyć przełożonym Oddziałom do zbadania i zatwierdzenia.

Podając powyższe do wiadomości, poleca DKP. czuwać Oddziałom nad ścisłem przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia.

85. Zmiany ustawy emerytalnej.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Głównych Warsztatów, Głównego Magazynu Zasob., Biura Rozrachunkowego w Bydgoszczy, oraz wszystkich miejsc służbowych.

IV/3 A 31/11218/27 z dnia 7. 3. 1927.
IV, Pr.

W ustawie emerytalnej z dnia 11. grudnia 1923 roku, ogłoszonej w Dzien. Zarządzeń Nr. 22/1925 należy przeprowadzić odręcznie następujące zmiany, zaszłe po jej ogłoszeniu.

Rozdział III. punkt 1. ustęp b. § 44. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. marca 1924 r. otrzymuje z dn. 1. stycznia 1926 r. w myśl Rozporz. Rady Min. z dnia 4. listopada 1925 r. (Dzien. Ustaw Rz. P. Nr. 116, poz. 827/1925) brzmienie następujące:

przy zaliczaniu do odpowiednich grup uposażenia stosuje się odnośnie:

do punktu 1. b) „pracowników polskich kolei państwowych postanowienie art. 104 ustawy z dnia 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924").

Ustęp e. Rozporz. Rady Min. z dnia 26. marca 1924 roku natomiast otrzymuje brzmienie następujące:

e) „profesorów zwyczajnych szkół akademickich zalicza się do IV. grupy uposażenia, profesorów nadzwyczajnych tych szkół do V. grupy uposażenia".

WYCIĄG
z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 27 z dnia 22. marca 1926 r.

160.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19. lutego 1926 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9. kwietnia 1924 r. o ustanowieniu komisyj lekarskich dla funkcjonarjuszów państwowych, oraz wojskowo-lekarskich dla zawodowych wojskowych.

Na zasadzie art. 14. ustawy z dnia 11. grudnia 1923 roku o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z roku 1924 Nr. 6 poz. 46) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9. kwietnia 1924 r. o ustanowieniu komisyj lekarskich dla funkcjonarjuszów państwowych oraz wojskowo-lekarskich dla zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 355) skreśla się słowo: „dla miast Krakowa i Lwowa przy magistratach tychże miast", oraz słowa: „a przy delegacie Rządu w Wilnie dla ziemi wileńskiej".

§ 2. Paragraf 3 tego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Skład komisji lekarskiej I. instancji stanowią:

Lekarz urzędowy powiatu (dla m. st. Warszawy naczelnik Wydziału Zdrowia Publicznego przy Komisarjacie Rządu dla m. st. Warszawy) jako przewodniczący, oraz drugi lekarz urzędowy wyznaczony przez wojewodę (w Warszawie przez Komisarza Rządu na m. st. Warszawę). W razie braku drugiego lekarza urzędowego w miejscu siedziby starostwa wyznacza wojewoda jako drugiego członka komisji miejscowego lekarza sądowego, a w razie braku takiego, lekarza urzędowego z najbliższej miejscowości. Przy badaniu pracowników kolei państwowych wchodzi w skład komisji ponadto lekarz kolejowy, wyznaczony przez prezesa tej dyrekcji kolei państwowych, w okręgu której znajduje się miejscowość, w której odbywają się posiedzenia komisji lekarskiej.

Skład komisji lekarskiej II. instacji stanowią: naczelnik wydziału zdrowia województwa jako przewodniczący, jeden z inspektorów lekarskich, wyznaczonych przez wojewodę, oraz naczelnik wydziału sanitarnego tej dyrekcji kolei państwowych, lub też jego zastępca, wyznaczony przez prezesa odnośnej dyrekcji kolei państwowych, w której okręgu jest siedziba danego województwa. Do komisji lekarskiej II. instancji przy województwie pomorskiem deleguje prezes Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku w miejsce naczelnika wydziału sanitarnego jednego z lekarzy kolejowych, zamieszkałego w Toruniu".

§ 3. Paragraf 4 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„W wypadkach, przewidzianych w punkcie c) § 2 w skład komisji lekarskiej I. instancji, nie wyłączając komisyj dla miast Krakowa i Lwowa, wchodzi starosta, względnie jego zastępca, a dla m. st Warszawy — Komisarz Rządu, względnie jego zastępca, jako przewodniczący, przedstawiciel władzy służbowej badanego funkcjonarjusza, oraz członkowie, wymienieni w ustępie pierwszym § 3, zaś w skład komisji lekarskiej II. instancji — wojewoda, względnie jego zastępca, jako przewodniczący, przedstawiciel władzy służbowej funkcjonarjusza, względnie władzy bezpośrednio wyższej, oraz członkowie, wymienieni w ustępie drugim § 3".

§ 4. Paragraf 9 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Członkom komisji lekarskiej, nie będącym funkcjonarjuszami państwowymi, przyznaje się djety w takiej wysokości, jak funkcjonarjuszom państwowym VI. stopnia służbowego, o ile zaś nie mieszkają w miejscu posiedzenia komisji, przyznaje się im ponadto zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do miejsca posiedzeń komisji i z powrotem, na zasadzie przepisów w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych, z wyjątkiem zwrotu kosztów przewozu bagaży podróżnych oraz wydatków na tragarzy.

Wydatki, połączone z badaniem funkcjonarjuszów państwowych, obciążają zarząd Ministerstwa Skarbu".

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W z. Prezesa Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: Wł. Raczkiewicz.
Minister Skarbu: J. Zdziechowski.

Warszawa, dnia 27. kwietnia 1925 r.

Ministerstwo Skarbu
L. 3510/D. B. Em.
Interpretacja art. 11
ustawy emerytalnej
z dnia 11. 12. 1923 r.

Do

Ministerstwa Kolei

w/m.

Na pismo z 13. II. 1925 L. I. 1433/25, w sprawie powyższej Ministerstwo Skarbu oznajmia, co następuje:

Dla doliczenia z powyższego artykułu jest rzeczą obojętną czy powołana w artykule tym trwała niezdolność do służby i utrata zdolności do zarobkowania powstała przed czy po wstąpieniu na służbę.

Również jest rzeczą obojętną, czy powołane wyżej warunki doliczenia pozostawały w związku przyczynowym ze służbą.

Doliczenie lat winno nastąpić z urzędu przy przeniesieniu funkcjonarjusza w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej o utracie zdolności do pracy zarobkowej. Utrata zdolności do zarobkowania powstała po przeniesieniu w stan spoczynku nie uzasadnia doliczenia lat z art. 11 ustawy.

Prawo do doliczenia lat przechodzi na pozostałych, jeżeli na prośbę odnośnego funkcjonarjusza państw. stwierdzone już zostały za jego życia warunki, uzasadniające żądane doliczenie, chociażby definitywne orzeczenie o doliczeniu nie zostało jeszcze wydane.

Do emerytów spensjonowanych przy zastosowaniu art. 11 ustawy emerytalnej z 11. XII. 1923 postanowienia art. 39 tej ustawy nie mają zastosowania.

Powołane na wstępie pismo zwraca się przy niniejszym wraz z załącznikiem.

Za Ministra Skarbu
(—) Dr. Czechowicz
Naczelnik Wydziału.

Ze względu na niejednostajną praktykę poszczególnych Dyrekcji w kierowaniu na rządowe komisje lekarskie pracowników kolejowych z okazji ich emerytowania, M. K. wyjaśniło rozporz. z dnia 31. stycznia 1927 r. Nr.

dz. S. 9044/26, że w myśl powyżej naprowadzonego rozporządzenia należy kierować do rządowych komisji lekarskich wszystkich pracowników kolejowych, których emerytowanie jest zamierzone. Rozporządzenie to postanawia bowiem, że doliczenie lat winno nastąpić z urzędu przy przeniesieniu funkcjonarjusza w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej o utracie zdolności do pracy zarobkowej." Z powyższego wynika zatem obowiązek stwierdzenia z urzędu w każdym wypadku emerytowania, czy zachodzą warunki doliczania lat, t. j. obowiązek kierowania na rządową komisję lekarską każdej sprawy emerytalnej, z wyjątkiem gdy pracownik, mający być przeniesiony w stan spoczynku, uzyskał już prawo do pełnego uposażenia emerytalnego.

Dalej wyjaśnia Dyrekcja, że w myśl rozporz. Min. Komunikacji Wydz. 2, przesłanego Dyrekcji reskryptem M. K. z dnia 9. lutego 1927 r. Nr. dz. I/19648/26, czasu służby n. p. pomocniczego konduktora pociągu (nieetatowego) nie można uważać jako służby praktykanta, albowiem odnośni pracownicy ukończyli już wymaganą praktykę i obecnie pełnią pod własną odpowiedzialnością służbę pracowników etatowych.

W zrozumieniu rozporz. M. K. z dnia 21. 1. 1925 r. Nr. 405/2/25 służba „aplikantów kolejowych" w b. zaborze pruskim służba „pomocniczych podurzędników" uważana jest jako służba prowizoryczna. Wobec powyższego wspomniana służba (nieetatowa) podlega zaliczeniu do wysługi emerytalnej w rozumieniu ustępu 6, artykułu 37, ustawy emerytalnej z dnia 11. grudnia 1923 r. (Dz. U. R. Nr. 6, poz. 46/1924. Do pracowników, którzy przyjęci zostali do służby kolejowej po powstaniu Państwa Polskiego, Dyrekcja stosuje rozporządzenie b. pruskich Ministerstw Robót Publicznych i Finansów z dnia 30. VI. 1913 r. (p. przepisy personalne z roku 1914, str. 290) w spr. zaliczenia czasu służby pomocniczego podurzędnika analogicznie jak do funkcjonarjuszów objętych artykułem 81, rzeczonej ustawy emerytalnej.

Czasu służby, który przesłużono w charakterze robotnika, nie pozostającego na stanowisku pracownika etatowego, nie wlicza się do wysługi emerytalnej.

86. Sposób wydobywania dokumentów osobistych od władz sowieckich.

Do wszystkich Wydziałów, Biura Rozrach. w Bydgoszczy, Głównych Warsztatów, Oddziałów oraz Miejsc służbowych.

IV/I - A 12/16443 z dnia 14. 3. 27.
IV/2 IV. Pr.

Na zasadzie rozp. M. K. Nr. I/1564/4/26 z dnia 25. II. b. r., podaje się do wiadomości ustalony przez M. S. Z. w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu nowy system wydobywania dokumentów osobistych od władz sowieckich za pośrednictwem konsulatów R. P. Podania zatem pracowników kolej. o wyjednanie im wyciągów z wykazu stanu służby rosyjskiej oraz wszelkich dokumentów osobistych, przesłane drogą służbową do D. K. P., skierowane być winny do M. S. Z. Wydział K. II. a. Departament konsularny — bez załączania jakichkolwiek opłat. Na skutek nadesłanego podania, Ministerstwo Spraw Zagranicznych ustali przypadające na pokrycie kosztów wydobycia danych dokumentów opłaty w dolarach amerykańskich (3 dolary za dokument) i prześle osobie zainteresowanej odpowiednie zaświadczenie, na mocy którego petent będzie mógł wysłać pocztą wprost do odnośnej placówki polskiej w Rosji oznaczoną kwotę w efektywnych dolarach amerykańskich.

Ostateczny rozrachunek za wydobycie, przesłanie oraz legalizację, będzie uskuteczniany przy odbiorze dokumentów.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że w razie niezamożności petenta winien on dołączyć do podania urzędowe świadectwo ubóstwa na zasadzie którego Ministerstwo będzie w możności wydobyć dokumenty bezpłatnie.

Z uwagi na powyższe traci moc obowiazujacą okólnik IV/1 C-18/8293/25, 8904/24 z dnia 31. 12. 1925 r.

Sprawy Wydziału Eksploatacyjnego

87. Przepisy o przewozie poczty listowej za pośrednictwem konduktorów kolejowych.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów Ekspl. i wszystkich miejsc służbowych.

I 2 3064/27 z dnia 3. 3. 27.
I. I/3 - I/4 - VI - VI/1 VI/2 VII - VII/4 - Pr.

W myśl § 3 rozporządzenia Ministrów Kolei i Przemysłu i Handlu z dnia 19. listopada 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 121 poz. 870), a ogłoszonego w Dz. Zarz. Nr. 5/49 z dnia 26. II. 1926 postanawia się w sprawie wykonywania przewozu poczty przez konduktorów kolejowych co następuje:

1. Na zarządzenie Dyrekcji Poczt i Telegrafów, wydane w porozumieniu z właściwą Dyrekcją Kolei Państwowych mogą urzędy pocztowe wysyłać zamknięte worki z przesyłkami listowemi zwykłemi i poleconemi oraz pakiety gazetowe za pośrednictwem konduktorów bagażowych wszystkiemi pociągami pospiesznemi i osobowemi na wszystkich linjach kolejowych znajdujacych się pod zarządem Ministerstwa Komunikacji z wyjątkiem pociągów, w których kursują wagony pocztowe lub przedziały urządzone do przewozu poczty.

2. Zainteresowane Dyrekcje Poczt i Telegrafów i Dyrekcje Kolei Państwowych układają i wprowadzają we wzajemnem porozumieniu plany przewozu i wymiany worków listowych i pakietów gazetowych przez konduktorów bagażowych. Plany te ustalają: stację wyjściową i końcową przewozu, urzędy pocztowe, które mają oddawać konduktorowi bagażowemu i od niego odbierać worki listowe i pakiety gazetowe w umówionym pociągu oraz okres ważności kursu ustalonego planem. O wszelkich zamierzonych zmianach w planie tych przewozów Dyrekcja P. i T. zawiadamia poprzednio właściwą Dyrekcję Kolei Państwowych.

3. Worki listowe, oddawane konduktorom bagażowym do przewozu muszą być zamknięte plombą lub wyjątkowo pieczęcią lakową i zaopatrzone chorągiewkami adresowemi z trwałego papieru, wykluczającego łatwość oderwania się.

Pakiety gazetowe muszą być należycie i trwale opakowane i zaklejone, a w razie potrzeby obwiązane szpagatem.

W adresie worka lub szpagatu musi być zaznaczona wyraźnie nazwa urzędu pocztowego lub ambulansu, do którego worek lub pakiet jest przeznaczony. W adresie worka lub pakietu musi być podana również nazwa

stacji wydania, gdy nazwa odbiorczego urzędu pocztowego różni się od nazwy tej stacji lub gdy worek lub pakiet adresowany jest do ambulansu.

4. Posłańcy urzędów pocztowych oddają worki listowe i pakiety gazetowe konduktorowi bagażowemu i od niego odbierają bezpośrednio w wagonie bagażowym, wchodząc do wagonu tylko na wezwanie konduktora. Porządek wymiany jest ten, że funkcjonarjusz pocztowy naprzód odbiera ładunek pocztowy od konduktora, a potem oddaje mu swój ładunek przeznaczony do wysłania w wagonie bagażowym.

5. Funkcjonarjusze pocztowi są obowiązani zgłaszać się wcześnie do pociągu i we właściwem miejscu, aby mogli przystąpić do wymiany zaraz po zatrzymaniu się pociągu. Funkcjonarjusze ci winny przy odbieraniu i oddawaniu worków stosować się do wskazówek konduktora i na jego żądanie są obowiązani pomagać mu w wyładowaniu i załadowaniu oraz układaniu worków i pakietów w wagonie bagażowym.

6. Jako pocztowe dokumenty przewozowe służą dostarczone przez urzędy pocztowe:

a) wykazy ładunku druk Nr. 10,

b) sumarjusz przewozu poczty listowej druk Nr. 413,

7. Urząd pocztowy, który według danego planu wymiany jako pierwszy czyli wyjściowy urząd oddaje konduktorowi bagażowemu worki i pakiety do przewozu, wręcza mu przez swego funkcjonarjusza wypełnione w 2 egzemplarzach i ostemplowane datownikiem:

a) wykaz ładunku oddanego przez siebie;

b) po jednym wykazie ładunku dla każdego urzędu pocztowego, który wymienia z konduktorem bagażowym lub tylko odbiera od niego worki i pakiety stosownie do planu wymiany;

c) sumarjusz przewozu poczty listowej.

8. Wykaz ładunku, wymieniony w punkcie 7 pod a), urząd wyjściowy adresuje na kurs, wymieniając nazwę stacji wyjściowej i końcowej kursu w pierwszym przypadku oraz numer pociągu. Ponad tytułem wykazu umieszcza uwagę: „wagon bagażowy". Do tego wykazu wpisuje urząd wyjściowy szczegółowo wszystkie worki i pakiety, które oddaje do przewozu. Wpisy winny być wykonane w porządku, w jakim te przedmioty mają być kolejno wydawane po drodze.

Worek wpisuje się szczegółowo do wykazu ładunku w ten sposób, że nazwę urzędu wysyłającego worek i nazwę urzędu jego przeznaczenia zaznacza się w rubrykach wykazu zatytułowanych: „Urząd pocztowy nadawczy" i „Urząd pocztowy przeznaczenia", pakiet zaś gazetowy wykazuje się szczegółowo przez wpisanie nazwy gazety i wysyłającego urzędu pocztowego lub tylko nazwy wysyłającego urzędu pocztowego; o ile pakiet zawiera różne czasopisma, w rubryce: „Urząd pocztowy nadawczy", a miejsce przeznaczenia pakietu w rubryce: „Urząd pocztowy przeznaczenia".

9. Wykazy ładunku, wymienione w punkcie 7 pod b), adresuje wyjściowy urząd pocztowy do urzędów pocztowych, które według planu wymiany odbierają worki i pakiety od konduktora bagażowego lub tylko mu oddają. Ponad tytułem tych wykazów winna być umieszczona również uwaga: „Wagon bagażowy w pociągu Nr......".

W wypadkach przewidzianych w punkcie 3 ma być zaznaczona w tytule wykazu również nazwa stacji zdawczej.

Do wykazów ładunku, wymienionych w punkcie 7 pod b), urząd wyjściowy przenosi ze swego wykazu, wymienionego w punkcie 7 pod a), worki i pakiety przez siebie oddane, notując ich znamiona i ilość, a następnie wpisuje w tych wykazach na podstawie planu wymiany we właściwych rubrykach nazwy urzędów pocztowych i ambulansów, od których i dla których mają być worki i pakiety oddane konduktorowi bagażowemu w odnośnej stacji zdawczej. Wykazy, do których po drodze już żadne worki i pakiety nie mają być wpisane, urząd wyjściowy zamyka i sumuje.

10. W sumarjuszu, wymienionym w punkcie 7 pod c), urząd wyjściowy wypełnia nagłówek i wpisuje w porządku kolejnym pod przychodem wszystkie stacje w których konduktor bagażowy ma odbierać worki i pakiety, a pod rozchodem wszystkie stacje, w których ma te przedmioty wydawać.

11. Każdy następny urząd pocztowy, objęty planem wymiany, wręcza konduktorowi bagażowemu przez swego funkcjonarjusza wraz z ładunkiem tylko wykaz tego ładunku w 2 egzemplarzach, ostemplowany datownikiem, wypełniony i zaadresowany według wskazania punktu 8 oraz podsumowany.

12. Konduktor bagażowy, przyjmując ładunek, jest obowiązany sprawdzić ilość worków listowych i pakietów gazetowych z wręczonym mu wykazem tego ładunku i pokwitować odebranie ładunku w obu egzemplarzach wykazu przy użyciu kalki, podpisując wykaz poniżej sumy na prawo. Pierwszy egzemplarz pokwitowanego wykazu konduktor zatrzymuje wraz z ładunkiem, drugi egzemplarz wykazu, zwraca oddającemu funkcjonarjuszowi urzędu pocztowego.

13. Konduktor bagażowy wydaje worki i pakiety posłańcom urzędów pocztowych, objętych planem wymiany, na podstawie podwójnych wykazów, które ostemplowane datownikiem oraz wypełnione całkowicie lub częściowo, wręczył mu urząd wyjściowy. Wykazy te uzupełnia konduktor w tekście na podstawie odebranych w czasie drogi wykazów ładunku, zamyka i sumuje oraz umieszcza swój podpis poniżej i na prawo od sumy w obu egzemplarzach wykazu przy użyciu kalki. W ten sam sposób podpisuje konduktor wykazy ładunku zamknięte i podsumowane już przez wyjściowy urząd pocztowy.

Odbiór worków i pakietów kwituje funkcjonarjusz odbierającego urzędu pocztowego konduktorowi przez podpisanie obu egzemplarzy wykazu wręczonego mu przez konduktora, równocześnie z ładunkiem przy użyciu kalki. Pierwszy egzemplarz wykazu zdawczego zatrzymuje funkcjonarjusz pocztowy, drugi egzemplarz zwraca konduktorowi. Funkcjonarjusz pocztowy, odbierając ładunek od konduktora bagażowego, jest obowiązany sprawdzić, czy otrzymał właściwe worki i pakiety.

Wykaz ładunku w 2 egzemplarzach, ostemplowany należycie datownikiem urzędu pocztowego wymiany, przedstawia legitymację funkcjonarjusza tego urzędu, upoważniającą go nietylko do oddania, lecz także do odebrania worków i pakietów. W tych przeto wypadkach, gdy funkcjonarjusz pocztowy według planu nie oddaje ładunku, lecz tylko odbiera, powinien jest mimo to wręczyć konduktorowi wtedy już tylko pojedyńczy wykaz ładunku ostemplowany datownikiem urzędu pocztowego i zaopatrzony w tekście uwagą: „próżny", stwierdzony podpisem. Wykaz pozostaje u konduktora. Taki sam wykaz, wystawiony, ostemplowany i wręczony przez wyjściowy urząd pocztowy, wydaje konduktor bagażowy funkcjonarjuszowi pośredniego urzędu pocztowego wy-

miany, gdy tylko odbiera od niego ładunek, a wzamian mu żadnego nie wydaje.

15. Na wypadek różnicy w ilości worków lub pakietów oddanych i wpisanych do wykazu ładunku ma strona oddająca brakujący worek lub pakiet w obu egzemplarzach wykazu własnoręcznie odpisać, nadliczbowy zaś dopisać i zmiany te potwierdzić podpisem. Zbadanie przyczyny braku lub nadwyżki należy do właściwego i końcowego urzędu pocztowego.

16. W razie wyjątkowego niezgłoszenia się na czas funkcjonarjusza pocztowego na danej stacji po odbiór poczty, konduktor bagażowy oddaje worki i pakiety wraz z pierwszym egzemplarzem wykazu dyżurnemu służby ruchu lub funkcjonarjuszowi kolejowemu przez niego wskazanemu za pokwitowaniem w drugim egzemplarzu (kopji) wykazu, który konduktor zatrzymuje i w którym notuje niestawienie się funkcjonarjusza pocztowego.

Wymienione organa kolejowe oddają worki i pakiety zgłaszającemu się wysłańcowi urzędu pocztowego legitymującemu się wykazem pocztowym za pokwitowaniem w książce podręcznej.

O niezgłoszeniu się funkcjonarjusza pocztowego do pociągu po odbiór poczty, w właściwym czasie, urząd stacyjny donosi przełożonej Dyrekcji Kolejowej, która zawiadamia o tem właściwą Dyrekcję Poczt i Telegrafów.

17. Oprócz wykazów ładunku, wymienionych w punkcie 7 pod b) uzupełnianych przez konduktora bagażowego według punktu 13-tego uzupełnia konduktor bagażowy również sumarjusz w 2 egzemplarzach, wpisując do niego, ilości worków i pakietów otrzymanych i wydanych w poszczególnych stacjach wymiany na podstawie wykazów odebranych od urzędów pocztowych i drugich egzemplarzy (kopji) wykazów wydanych funkcjonarjuszom tych urzędów. W końcu sumuje kolumny przychodu i rozchodu sumarjusza i podpisuje go poniżej zesumowania. Sumy przychodu i rozchodu muszą być sobie równe. Pierwszy egzemplarz sumarjusza wraz z wymienionemi wykazami odebranemi i kopjami wydanych wykazów konduktor bagażowy oddaje funkcjonarjuszowi końcowego urzędu pocztowego za pokwitowaniem w drugim egzemplarzu sumarjusza, który wraz z próżnym wykazem końcowego urzędu pocztowego jako dowodem oddania mu ładunku wręcza dyżurnemu służby ruchu.

18. Gdy przewóz ładunku pocztowego za pośrednictwem konduktorów bagażowych odbywa się tylko między dwoma urzędnikami pocztowymi lub, gdy konduktor otrzymuje ładunek tylko na stacji wyjściowej, a na wszystkich innych stacjach wymiany ładunek tylko wydaje, wówczas odpada prowadzenie przez niego sumarjusza.

19. Na podstawie osobnego porozumienia między Dyrekcją P. i T. a Dyrekcją K. P. mogą być przy niektórych przewozach pakiety gazetowe wykazywane sumarycznie. Przy sumarycznem wykazywaniu pakietów gazetowych wpisuje się słowo: „gazety" w poprzek rubryk wykazu zatytułowanych: „Urząd pocztowy nadawczy i przeznaczenia", a w kolumnie zatytułowanej: „Pakiety listowe" ilość pakietów gazetowych.

20. Warunki przewozu i sposób przekazywania worków i pakietów listowych za pośrednictwem konduktorów bagażowych między zagraniczną stacją zdawczą, a krajowym urzędem pocztowym wymiany ustalają w każdym poszczególnym wypadku zainteresowane Dyrekcje P. i T. i Kolei Państw. we wzajemnem porozumieniu.

21. Zarówno funkcjonarjusz pocztowy jak i funkcjonarjusz kolejowy jest obowiązany uszkodzenie oddawanego worka lub pakietu gazetowego na żądanie odbiorcy potwierdzić w wykazie ładunku zwięzłem omówieniem rodzaju uszkodzenia własnoręcznie wykonanem i wyraźnie przez siebie podpisanem.

22. Prawidłową wymianę poczty za pośrednictwem organów kolejowych na danym kursie pocztowo-kolejowym dozorują oba krańcowe urzędy pocztowe wspólnie z odnośnemi urzędami stacyjnemi.

Końcowy urząd pocztowy bada odebrany od konduktora sumarjusz i jego załączniki, na znak przeprowadzonej rewizji stempluje sumarjusz datownikiem, następnie dokumenty broszuruje i w kompletach miesięcznych odsyła wyjściowemu urzędowi pocztowemu w ciągu pierwszych 7 dni miesiąca.

Wszelkie nieprawidłowości stwierdzone przy kontroli dokumentów przewozowych końcowy urząd pocztowy bada i załatwia z interesowanemi urzędami pocztowemi i kolejowemi.

23. Przepisy niniejsze nie mają zastosowania do przewozów poczty listowej w wagonie bagażowym spowodowanych wycofaniem z pociągu wagonu pocztowego z powodu jego niezdatności lub przerwą w ruchu, gdy do konwojowania poczty listowej przeładowanej i wysłanej tym samym pociągiem nie może być użyty funkcjonarjusz pocztowy.

24. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem 1. lutego 1927 r. Równocześnie znosi się przepisy dotychczas obowiązujące.

Zatwierdzam
10. I. 27 r. (—) Romocki.

88. Uzupełnienie II. P. W. R. I. V.

Do wszystkich Stacyj, Eksped. tow., Eksp. posp., Oddziałów, Gł. Warsztatów, Parowozowni i Biura rozrachunków w Bydgoszczy, Zarządów kol. pow.

I/3 - 18306 z dnia 13/3 27 r.
I/6 Pr.

W związku z przepisem wykonawczym do § 4 pkt. 4 R. J. V. według którego wagony górnośląskie zwraca się w próżnym stanie przez dowolną polsko-górnośląską stację graniczną należy jako drugie z rzędu uzupełnienie P. W. R. J. V. w instrukcji tej wprowadzić następujące uzupełnienie na str. 6 pomiędzy przepisem wykonawczym do § 3 pkt. 3 i przepisem do § 3 punktu 5 wpisać:

„§ 3 pkt. 4. Wagonów górnośląskich wchodzących na P. K. P. okartkowywać nalepkami przejścia nie należy.

Górnośląskie wagony okartkowuje się tylko wówczas, gdy przechodzą przez P. K. P. tranzytem (np. do Rumunji, Węgier itd.)".

89. Zmiana w rozp. ogłoszonym w Dzienniku Zarz. nr. 4 poz. 36 roku 1927.

Do wszystkich Miejsc służbowych.

I/2 - 57253/26 z dnia 7. 3. 27 r.
I II. VII. Wp. Pr.

W Dzienniku Zarządzeń Nr. 4/27 poz. 36 przed ostatni ustęp od zdania „Kontrolerzy i inni" poprawić na „Wszyscy" pracownicy itd.

Zmianę odręcznie przeprowadzić.

90. Godziny służbowe.

Do wszystkich stacyj, Eksp. tow. i posp. oraz Oddz. Ekspl.

I/4 - 18901 z dnia 16 marca 1927 r.
I, VI, VII, Pr.

W wiglję Bożego Narodzenia i Wielkanocne soboty ustala się godziny służbowe w ekspedycjach towarowych dla przyjmowania przesyłek do godziny 12-tej, a dla wydawania do godziny 13-tej. Wyjątek stanowią przesyłki pospieszne ulegające szybkiemu zepsuciu, które wydawać należy do godziny 16-tej.

Powyższe zarządzenie podać do publicznej wiadomości zapomocą ogłoszeń wywieszanych na widocznem miejscu w ekspedycjach towarowych.

W rozkładzie godzin służbowych w rubryce „uwagi" ogłoszonym w zarządzeniu VI/1 H-5 7374/23 umieścić odpowiednią adnotację.

Sprawy Wydziału Mechanicznego.

91. Ekonomja węgla na parowozach.

Do wszystkich Oddziałów Mechanicznych i Parowozowni D. K. P.

II - M 17/16479/27 z dnia 9. 3. 1927.
II/2 Pr.

Według danych statystycznych rozchód węgla na parowozy na 1000 par-klm. w IV. kwartale względnie rozchód za rok 1926 i 1925 przedstawia się następująco:

Nazwa Parowozowni	Rozchód węgla Dąbrowskiego na 1000 par-klm. w tonach					
	w październiku	w listopadzie	w grudniu	Przeciętny rozchód w IV. kwartale 1926 r.	Przeciętny rozchód w roku 1926	Przeciętny rozchód w roku 1925
Poznań	18,39	18,44	20,11	18.98	17,08	15,55
Zbąszyń	19,03	18,99	20,93	19,65	18,18	17 36
Gniezno	18,89	20,09	20,75	19,91	18,05	16,79
Inowrocław	19,86	20,72	20,73	20,43	17,32	17,49
Ostrów	19,63	20,73	23,94	21,43	18,58	18,21
Jarocin	25.83	26,45	27,65	26,31	21,9	21,23
Skalmierzyce	27,15	28,58	30,39	28,71	25,33	17,95
Leszno	20,26	21,44	23,08	21,59	18.87	17,64

92. W sprawie ochrony przeciwpożarowej.

Do wszystkich Oddziałów i miejsc służbowych.

II M 7/1957/27 z dnia 10. 3. 27.
III. I V Wt. Pr.

1) W ubiegłym roku, w czasie lustracji przyrządów pożarniczych przez inspektora pożarnictwa na Województwo Poznańskie zastano na wielu stacjach kol. przyrządy i przybory pożarnicze w stanie zaniedbanym. Remizy i szopy przeznaczone do przechowania tych przyrządów były zanieczyszczone i zastawione staremi materjałami budowlanemi oraz innemi sprzętami gospodarczemi, utrudniając dostęp do wnętrza ubikacji. W ekspedycjach znaleziono większą ilość luźno leżących starych akt i materjałów łatwopalnych, co ze względów bezpieczeństwa jest niedozwolone i karygodne. Również zauważono, że pracownicy kolejowi wzgl. drużyny pożarne nie są dostatecznie obznajmieni z przyrządami pożarnemi i ich obsługą, a co w wypadku pożaru wpływa ujemnie na całokształt akcji ratunkowej. Biorąc pod uwagę powyższe fakty, wskazujące na ogólny brak zainteresowania się sprawami pożarniczemi, D. K. P. stwierdza, iż miejsca służbowe nie spełniają swego obowiązku czuwania nad bezpieczeństwem od ognia i nie liczą się z groźnemi następstwami, jakie wskutek zaniedbania środków ostrożności mogą powstać wzgl. spowodować wielkie straty dla Skarbu Państwa.

Dyrekcja, nie widząc żadnych powodów do biernego zachowania się personelu kolejowego w dziedzinie pożarnictwa, uważa ze względu na bezpieczeństwo majątku kol. poprawę stosunków pożarnictwa D. K. P. za konieczną i naglącą.

Dopilnowanie należytego przestrzegania przepisów bezpieczeństwa na stacjach, Dyrekcja jeszcze raz nakłada na odnośnych kierowników miejsc służbowych i czyni ich odpowiedzialnemi za wszelkie ujawnione usterki.

W przypomnieniu ogólnych przepisów dotyczących spraw pożarnictwa i ujętych **w okólnikach nr. 8/96** i 20/193 z roku 1926, spowodują odnośne miejsca służbowe, w miarę przydzielonych kredytów, usunięcie wszelkich niedomagań, powstałych wskutek niedbalstwa, którego Dyrekcja w przyszłości tolerować nie będzie i winnych pociągnie do odpowiedzialności.

Dla zobrazowania ogólnego stanu pożarnictwa przedłożą Oddziały służbowe, którym w myśl okólnika nr. 8/96 i nr. 20/193 z roku 1926 sprawy pożarnicze podlegają, D. K. P. II. M. 7 w terminie do dnia 20 kwietnia br. wykazy według wzoru wykonane przez wszystkie im poddane miejsca służbowe.

(Wykaz na stronie 108).

3) Równocześnie z wykazem prześlą odnośne oddziały służbowe odpowiedź na następujące zapytania:

a) Ilość zorganizowanych drużyn strażackich na stacji . . . . . Ilość członków każdej drużyny . . .

b) Przeciętna ilość godzin ćwiczenia każdej drużyny miesięcznie . . . . . godzin.

Jak ćwiczą drużyny, czy w czasie służby lub poza godzinami służbowemi.

W jakim stopniu płac stoją członkowie drużyny pożarnej. W większej części . . . . . stopniu płac.

Spis znajdujących się przyrządów i przyborów pożarniczych
w Głównych Warsztatach I. Kl.
w okręgu Oddziału mechanicznego ....
w okręgu Oddziału drogowego ....
w okręgu Oddziału eksplotacyjnego ....

Rodzaj przyrządów	Stacja						Uwagi
	ilość		średnica węży w m/m	w jakim stanie się znajdują	czy jest możliwa naprawa	jakie jest zapotrzebowanie szt. — mtr.	
	szt.	mtr.					
Sikawki ręczne 2-cyl.					*)		*) Podać powód i rodzaj uszkodzenia.
„ „ 1-cyl							
Hydropulty							
Gaśnice typu Delfin							
„ „ Strażak							
„ „ Minimax							
Hydranty podziemne							Przy hydrantach ściennych należy podać ilość hydrantów i ogólną długość i średnicę węży znajdujących się przy hydrantach.
„ nadziemne							
„ ścienne							
Stojaki do hydrantów							
Klucze „ „							
Ustniki do węży							
Łączniki do węży (Stortz)							
„ „ „ (na gwint)							
Węże parciane tłoczące			40				Tu należy podać ogólną długość w mtr. węży wedle średnicy.
„ „ „			45				
„ „ „			50				
„ gumowe ssące			40				Podać z osobna np. 2 szt. a 3 mtr. 40 m/m średnicy.
„ „ „			50				
Beczkowozy							
Beczki do wody							
Wiadra żelazne							
„ parciane							
Drabiny zestawiane							Przy zapotrzebowaniu podać ilość i wymaganą długość drabiny w mtr.
„ zwyczajne							
„ hakowe							
Bosaki 1-zębne							
„ 2-zębne							
Siekiery							
Łopaty							
Łomy żelazne							
Szafki do przyborów poż.							
Bluzki strażackie							
Spodnie „							
Kaski (Chełmy)							
Pasy strażackie							
Zatrzaśniki							
Toporki strażackie							
Linki							
Trąbki							
Gwizdawki							

c) Pogotowia nocne, przeciętny skład pogotowia wielu . . . ludzi, po ile . . . . godzin dziennie.
d) Kontrola nocna, przeciętna ilość kontroli nocnych . . . . miesięcznie.
e) Wielu jest członków drużyny strażackiej, którzy brali udział w kursach pożarniczych . . . . Na których stacjach są zatrudnieni . . . .

93. Zmiana i uzupełnienie rozp. ogłoszonego w Dzien. Zarz. nr. 2. poz. 8 roku 1927.

Do Głównych Warsztatów I kl. w Poznaniu, Oddziałów Mechanicznych i Parowozowni.

II M 4/16/18608/27 z dnia 11. 3. 27 r.
Pr.

Przy drukowaniu zarządzenia o postępowaniu przy wylewaniu panwi białym stopem „Fosfor-Babbit", ogłoszonem w Dzienniku Zarządzeń Nr. 2/8/27 zakradły się błędy, które należy odręcznie poprawić, a mianowicie:

W ustępie 1. **Przygotowanie Panwi,** 6. i 7. wiersz od góry od słowa „poczem" do słowa „ponownie" włącznie należy skreślić.

W 10. wierszu po słowie „panwia" należy umieścić słowa „poczem panew zanurzyć w czystej wodzie, aby spłukać kwas solny, następnie zagrzać ponownie i nalać metal".

W ustępie 2. **Topienie metalu „Fosforo-Babbit"** w 5. wierszu od dołu skreślić słowo „po" a wpisać „do".

W 3. wierszu od dołu po słowach „do dalszego użytku" umieścić: „Przy przetapianiu wiórków po 24 godzinach trzeba koniecznie dosypywać cokolwiek salmijaku w proszku".

Powyższe poprawki należy przeprowadzić również w okólniku Dyrekcji II — M 4/593/27 z dnia 7. I. 27 r. wydanym w tej samej sprawie.

Wiadomości.

Godziny służbowe dla kasy gł.

Ze względu na niewystarczający czas otwarcia Kasy głównej ogłoszony w Dzienniku Zarządzeń nr. 31 z dnia 14. 12. 26 r. ustanawia się godziny otwarcia dla publiczności z natychmiastową ważnością w zwykłe dni tygodnia od godz. 9 — 13 a w sobotę od godz. 9 — 12.

Zagubienie wykazów wolnego wstępu na teren kol.

Zagubiono wykaz wolnego wstępu na teren kol. nr. 8667 wystawiony na okaziciela „W 6" Głównych Warsztatów I. kl. w Poznaniu, nr. 8164 wystawiony na „okaziciela" pracownika Głównego Mag. Zasob. Poznań i wykaz nr. 6224 wystawiony na nazwisko Wolny Wincenty, rob. składnicy materj. przy Oddz. Mech. w Poznaniu.

W razie odnalezienia, wykaz unieważnić.

Sprostowanie.

W Dz. Zarządzeń Nr. 1 ex 1923, poz. 2-ga na stronie 4-tej należy skreślić w ustępie 4-tym ostatnie zdanie: „Poprzednio wypłaconych niesłusznie kwot potrącać nie należy".

W Dzienniku Zarządzeń nr. 7. 1927 z dnia 7. 3. 27 r. w ustępie służba centralna, zaszedł błąd drukarski a mianowicie zamiast

na adjunktów w grupie XI., szczeblu a)
musi być
na adjunktów w grupie IX., szczeblu a).

W tym samym Dzienniku przeoczono umieścić ustęp końcowy:

„Czasokres posunięcia do wyższego szczebla liczy się od dnia 1. stycznia 1927 r.".

W Dzien. Zarządz. nr. 9/27 na stronie 100 zmianę charakteru służbowego **Bieleckiego Romana** należy zastąpić niniejszą poprawką.

Powierzenie stanowiska.
od 29. 1. 1927.

Bieleckiemu Romanowi, st. asesorowi z Wydz. Ekspl. powierza się stanowisko instruktora dyrekcyjnego.

Konkursy

a) **Na posady kontr. ekspl. w służbie ruchu w Oddziałach Ekspl. Leszno i Inowrocław.**

Warunki dla ubiegających się VII. lub VIII. gr. uposażenia, posiadanie wymaganych egzaminów, dokładna znajomość służby ruchu oraz kilkoletnia, samodzielna praktyka w wykonawczej służbie eksploatacyjnej (w ruchu i w handlu).

Podania należy skierować za pośrednictwem kompet. Oddziałów do D. K. P. Wydziału IV. najpóźniej do dnia 10. kwietnia 1927 r.

b) **Na posady kontr. ekspl. w służbie handlowej w Oddziałach Ekspl. Ostrów i Inowrocław.**

Warunki dla ubiegających się VII. lub VIII. gr. uposażenia, posiadanie wymaganych egzaminów, dokładna znajomość służby handlowo-kasowej oraz kilkoletnia samodzielna praktyka w wykonawczej służbie handlowej i ruchu.

Podania należy skierować za pośrednictwem kompet. Oddziałów do D. K. P. Wydziału IV. najpóźniej do dnia 4. kwietnia 1927 r.

Zarządzenia osobiste D. K. P.

Wynik egzaminów służbowych.

Nazwisko i Imię	Charakter służbowy	Oddział służbowy	Miejsce służbowe	Rodzaj egzaminu	Data egzaminu	Wynik egzam.	Nr. aktu
Szurman Stanisław	prow. maszynowy 2 kl.	Parow.	Inowrocław	maszynow.	13. 10. 26	dobrze	IV/2 A 21-78516/26
Smektała Jan	prow. pal. par. 2 kl.	„	Leszno	pal. parowozu	22. 11. 26	dost.	„ 17135/27

Nazwisko i Imię	Charakter służbowy	Oddział służbowy	Miejsce służbowe	Rodzaj egzaminu	Data egzaminu	Wynik egzam.	Nr. aktu
Cichy Michał	prow. pal. par. 2 kl.	Parow.	Leszno	pal. parowozu	22. 11. 26	dost.	IV/2 A 21-17136/27
Zmuda Józef	„	„	„	„	„	„	„ 17137/27
Sikierkowski Franc.	„	„	„	„	„	„	„ 17138/27
Spychała Władysław	„	„	„	„	„	„	„ 17139/27
Niedzielski Jan	„	„	„	„	„	„	„ 17140/27
Kuderczak Michał	„	„	„	„	„	„	„ 17141/27
Grobecki Jan	„	„	„	„	„	„	„ 17142/27
Wojcikiewicz Paweł	„	„	„	„	„	„	„ 17143/27
Piątrzak Wincenty	„	„	„	„	„	„	„ 17144/27
Urbaniak Michał	„	„	„	„	„	„	„ 17145/27
Kaliski Stanisław	„	„	„	„	„	„	„ 17146/27
Mierzyński Antoni	„	„	„	„	„	„	„ 17147/27
Malcher Władysław	„	„	„	„	„	„	„ 17148/27
Patelka Ignacy	„	„	„	„	„	„	„ 17149/27
Majewski Jan	„	Ekspoz. parow.	Rawicz	„	27. 11. 26	„	„ 17150/27
Kwaśniewski Bolesław	„	„	Wolsztyn	„	28. 11. 26	„	„ 17151/27
Schulz Jan	„	„	Gostyń	„	11. 12. 26	„	„ 17152/27
Jankowski Jan	„	„	„	„	„	„	„ 17153/27
Nowak Wawrzyniec	„	„	„	„	„	„	„ 17154/27
Schädel Maks	„	„	„	„	„	„	„ 17155/27
Krotofil Józef	„	„	Wolsztyn	„	13. 12. 26	„	„ 17156/27
Elsner Józef	„	Parow.	Leszno	„	14. 12. 26	„	„ 17157/27
Piaskowski Antoni	„	Ekspoz. parow.	Grodzisk	„	„	dobrze	„ 17158/27
Hojka Szczepan	„	„	„	„	„	dost.	„ 17159/27
Andryszak Stanisław	prow. pal. parow.	„	„	„	„	„	„ 17160/27
Kołodziejczak Jakób	„	„	„	„	„	„	„ 17161/27
Stefaniak Andrzej	„	„	Rawicz	„	15. 12. 26	„	„ 17162/27
Kubiak Karol	prow. pal. parowozowni	Parow.	Leszno	palacz parowozowni	22. 11. 26	„	„ 17163/27
Klupieć Stanisław	„	„	„	„	„	„	„ 17164/27
Orwat Franciszek	„	Ekspoz. parow.	Wolsztyn	„	13. 12. 26.	„	„ 17165/27
Krawczyk Kazimierz	„	„	„	„	„	„	„ 17166/27
Lipowicz Stanisław	„	„	Grodzisk	„	14. 12. 26	„	„ 17167/27

Prezes Dyrekcji Kolei Państwowych:

Inż. Ruciński.

Odbito w Drukarni Robotników Chrześcijańskich T. A. w Poznaniu, św. Marcin 37.